

საქმე № 330310018002261030

საქმე № 3ბ/2945-18

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

27 დეკემბერი, 2018 წელი
თბილისი

ქ.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა
მოსამართლე - ილონა თოდუა

სხდომის მდივანი - თინათინ ვაშაყმაძე

აპელანტი (მოსარჩელე) - ზ-----ე

წარმომადგენელი - დ-----ი

მოწინააღმდეგე მხარე (მოპასუხე) - ს-----
-----ო

წარმომადგენელი - ს-----

დავის საგანი - ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობა, ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემის დავალება, ქმედების განხორციელების დავალება

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება – თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 25 ივნისის გადაწყვეტილება;

1. აპელანტის მოთხოვნა - თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 25 ივნისის გადაწყვეტილების გაუქმება და ახალი გადაწყვეტილების მიღებით სარჩელის დაკმაყოფილება

2. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითება

გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 25 ივნისის გადაწყვეტილებით ზ-----ის სარჩელი არ დაკმაყოფილდა.

დასკვნები ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით:

2.1. ს-----ოს პ-----
-----მა ზ-----მა ამავე ს-----
-----ს გ-----ს მიმართა 2-----ის M-----, 2-----
-----ის M-----, 2-----ის M-----, 2-----
-----ის M-----, 2-----ის M-----, 2-----ის M-----
M-----, 2-----ის M-----, 2-----ის M-----
----- და 2-----ის M----- პ-----ებით იმასთან
დაკავშირებით, რომ მისი გ-----ი, ზ-----
-----ე 2-----

სამსახურში გამოცხადდა დაგვიანებით და მისი (უფროსის) გაფრთხილების გარეშე დატოვა სამსახური.

2.2. ს-----ოს პ-----
-----ის ზ-----ის 2-----ის M-----, 2-----
-----ის M-----, 2-----ის M-----, 2-----
ის M-----, 2-----ის M-----, 2-----ის M-----
-----, 2-----ის M-----, 2-----ის M-----
----- და 2-----ის M----- პ-----ები შესაბამისი
რეაგირებისათვის გადაიგზავნა ს-----
-----თან და ს-----
-----ოს გ-----ი აში.

2.3. ს-----ოს გ-----ი ი-----აში 2-----
-----ს გამოიკითხა ზ-----ე, რომელმაც განმარტა, რომ ს-----
მუშაობდა 2-----. მისი სამსახურებრივი სამუშაო განრიგი იყო
ყოველდღიური, შაბათ-კვირის გარდა. მის მოვალეობაში შედიოდა ბ-----
-----ი პირების სხვადასხვა დაწესებულებებში ბ-----ა, აგრეთვე,
კანონით დაკისრებული სხვა მოვალეობების განხორციელება. 2-----
-----ში იგი უშუალო
ხელმძღვანელთან - ზ-----თან შეთანხმებით არ მიდიოდა ს-----
-----შენობაში და დაახლოებით 1--- საათზე სახლიდან პირდაპირ
მიდიოდა თ-----სადაც ს-----ოს №-
განყოფილების თანამშრომლებს ეხმარებოდა ბ-----ი
პირების სასამართლო სხდომებზე აყვანასა და უსაფრთხოების დაცვაში,
ხოლო დაახლოებით 1--- საათისთვის მიდიოდა სახლში. ზ-----ის
განმარტებით, აღნიშნულის დადასტურება შეეძლოთ ს-----

-----ს გ-----ეს, ამავე განყოფილების ოცმეთაურებს: გ-----
-----ს, ჯ-----ს და ასევე სხვა ი-----, რომლის
სახელებს და გვარებს ვერ იხსენებდა, ვინაიდან ყოველდღე სხვადასხვა
თანამშრომლები ხვდებოდნენ.

ზ-----ემ დამატებით განმარტა, რომ ს----- შენობაში
მისვლას ერიდებოდა, რადგან 2----- გ-----ა და ბ-----ის მთ-----
-----სთან - მ-----თან ჰქონდა კონფლიქტი.
აღნიშნული ურთიერთობა დღითიდღე მწვავედებოდა, ვინაიდან მ-----
--ი ცდილობდა გაურკვეველი მიზეზით მის სამსახურიდან გათავისუფლებას.
2-----ის თვეში, მ-----მა თავის ოთახში დაუძახა ზ-----
ეს. ოთახში მ-----თან ერთად იყვნენ პ-----
-----ი - დ-----ი და ს-----
-----ი - გ-----. ზ-----ის მითითებით, მან დ-----ს
განუმარტა, რომ მისთვის უცნობი იყო მ-----თან არსებული
კონფლიქტის მიზეზი, რის გამოც მ-----ი ზ-----ეს ცემით
დაემუქრა. გ-----მ მ-----ს მასთან მიახლოების
საშუალება არ მისცა და სიტუაცია განმუხტა. ოთახიდან გასვლის შემდეგ,
შ-----მა ლ-----მ ზ-----ეს უთხრა, რომ ხელმძღვანელობის
გადაწყვეტილებით პ-----ი უნდა დაეწერა ს-----ს შესახებ.
აღნიშნულთან დაკავშირებით ზ. ნ-----მ უპასუხა, რომ უმიზეზოდ არ
დაწერდა პ-----ს და არ წავიდოდა სამსახურიდან.

2.4. ს-----ოს გ----- ი-----
აში გამოიკითხნენ ამავე ს-----ის გ-----ა და ბ-----
-----ის მ-----
-----ი: ჯ-----ი. აღნიშნულ პირთა
განმარტებით, მათ მოვალეობას წარმოადგენს სასამართლოებში მ-----
----- პირთა გაყვანის უზრუნველყოფა და ყ-----ისათვის
ინსტრუქტაჟის ჩატარება. მათივე განმარტებით, 2----- თვის
დასაწყისში (რიცხვი არ ახსოვს) №-----
----- გადაყვანილი ჰყავდათ თ----- კერძოდ,
სასამართლოს შენობაში განთავსებულ დროებითი მოთავსების საკნებში და
უცდიდნენ სასამართლო პროცესის დაწყებას, რა დროსაც მივიდა ს-----
-----ის გ-----ა და ბ-----ის მ-----
-----ი ზ-----ე. მან იკითხა პ-----
-----ი გ-----ე, პირად საქმეზე. ჯ-----მა უპასუხა, რომ გ-----
-----ე იმყოფებოდა სასამართლო სხდომაზე. ამის შემდეგ ბ-----
-----ი აიყვანა სასამართლო პროცესზე. პროცესის დასრულების შემდეგ,
ქვემოთ ჩამოსვლისას ზ-----ე იქ აღარ იმყოფებოდა. გამოკითხულმა
პირებმა დამატებით განმარტეს, რომ ყველა სამსახურებრივ დავალებაზე
გასვლის, მათ შორის, სასამართლოში ბ-----ი პირების
წარდგენის წინ დგება შესაბამისი ოქმები, რომელშიც ხდება მიეთითება
დავალებაზე გასული ჯგუფების შემადგენლობა. მათ ზ-----ე თ-----

----- ნახეს მხოლოდ ერთხელ, ო-----ის თვის დასაწყისში და მას შემდეგ აღარ უნახავთ.

2.5. ს-----ოს გ-----ი-----აში გამოიკითხა ამავე სამინისტროს პ-----

-----ი ზ-----

-----ი. მისი ახსნა-განმარტების თანახმად, 20-----

----- რიცხვებში ზ-----ე სამსახურში ყოველგვარი გაფრთხილების გარეშე არ გამოცხადდა. ო-----ის თვეში სულ რამდენიმე დღე იყო სამსახურში მისული საშვის დაფიქსირების მიზნით. ამ დროს იგი იმყოფებოდა დავალებაზე, ხოლო ზ-----ე დაუკითხავად მიდიოდა სამსახურიდან. ზ-----ის განმარტებით, ამის თაობაზე სიტყვიერად მოახსენა მის უშუალო ხელმძღვანელს გ-----ს და ასევე ელექტრონული დოკუმენტბრუნვის პროგრამაშიც ატვირთა წერილები ზ-----ის სამსახურში გამოუცხადებლობასთან დაკავშირებით.

ზ-----მა განმარტა, რომ მისი განყოფილების თანამშრომლები და მათ შორის თვითონაც, პირადი შემადგენლობის სპეციალურ უწყისებში ფიქსირდებიან დავალებაზე გასვლის წინ, ხოლო რაც შეეხება ზ-----ეს, ის მითითებულ რიცხვებში არსად გაუგზავნია და არც რაიმე ზეპირსიტყვიერი შეთანხმება ჰქონია მასთან. 2-----ს, მობილური ტელეფონის ნომრით-----, ნომერზე----- დაუკავშირდა ქალბატონი, რომელიც გაეცნო, როგორც ზ-----ის მეუღლე და უთხრა, რომ ზ-----ეს ჰქონდა ჯანმრთელობასთან დაკავშირებული პრობლემები და სამსახურში ვერ გამოცხადდებოდა. აღნიშნულზე მან განუმარტა, რომ უნდა გაეხსნა საავადმყოფო ფურცელი. იმავე დღეს მის კუთვნილ მობილურ ტელეფონზე ზ-----ისგან მიიღო მოკლე ტექსტური შეტყობინება, რომ იგი იყო საავადმყოფოში და ექიმმა გაუხსნა საავადმყოფო ფურცელი.

ზ-----მა დამატებით განმარტა, რომ მისთვის არ არის ცნობილი რაიმე ინფორმაცია, ჰქონდა თუ არა სამსახურში ზ-----ეს კონფლიქტი. ამასთან, ზ-----ე თანამშრომლებში სარგებლობდა ცუდი ავტორიტეტით, ხშირად აგვიანებდა ან საერთოდ არ ცხადდებოდა სამსახურში გაურკვეველი მიზეზებით. საქმის კურსში არ აყენებდა ხელმძღვანელობას. არ ასრულებდა მასზე დაკისრებულ მოვალეობებს და ყოველთვის ცდილობდა თავი აერიდებინა მიღებული დავალებების შესრულებისაგან.

2.6. ს-----ოს გ-----ი-----აში გამოიკითხნენ ამავე ს-----ის გ-----ა და ბ-----

-ის მ-----ოს ს-----ი გ-----ა და ამავე ს-----

-----ი ლ-----; ასევე, ამავე ს-----

-----ის გ-----ა და ბ-----ის მ-----ოს უფროსი დ-----

-----ი.

გამოკითხულ პირთა განმარტებით, მათთვის არ არის ცნობილი სამსახურში ზ-----ეს აქვს თუ არა კონფლიქტი და არც მსგავს სიტუაციას შესწრებიან. მათივე განმარტებით, ზ-----ე თავილობდა ბ----- პირებთან ერთად მათთვის გადასაყვან სპეციალურ ავტომანქანაში ჩაჯდომას, ცდილობდა თავი აერიდებინა მისთვის მიცემული დავალებებისათვის. ამასთან, ზ-----ე ხშირად აგვიანებდა ან საერთოდ არ ცხადდებოდა სამსახურში, ყოველგვარი გაფრთხილების გარეშე. შესაბამისად, იგი თანამშრომლებში სარგებლობდა ცუდი ავტორიტეტით. ლ-----მ დამატებით აღნიშნა, რომ თანამშრომლის სამსახურიდან გათავისუფლება მის უფლებამოსილებას არ წარმოადგენს, შესაბამისად, მას არცერთი თანამშრომლისათვის არასოდეს უთქვამს, რომ სამსახურიდან წასვლის შესახებ განცხადება დაეწერა.

2.7. ს-----ოს გ----- ი-----აში გამოკითხულმა ამავე ს-----ის გ-----ა და ბ-----ის მთ-----მ მ-----მა განმარტა, რომ ზ-----ესთან ან სხვა თანამშრომელთან არასდროს ჰქონია კონფლიქტი. 2-----ის თვეში (რიცხვი არ ახსოვს) ზ-----ეს მისცა სიტყვიერი შენიშვნა სამსახურში დაგვიანებასა და საერთოდ სამსახურში გამოუცხადებლობასთან დაკავშირებით, ასევე მოუწოდა დისციპლინის დაცვისაკენ. მ-----ის განმარტებით, ზ-----ე თანამშრომლებში არ სარგებლობს ავტორიტეტით და მასზე დაკისრებულ ფუნქციამოვალეობებს სათანადოდ არ ან ვერ ასრულებდა. კერძოდ, არ მოსწონდა და უარს აცხადებდა სამსახურებრივი ფორმის ჩაცმაზე, რაც ყველა თანამშრომლისათვის სავალდებულოა, ხშირად იგვიანებდა სამსახურში ან საერთოდ არ ცხადდებოდა და ცდილობდა მიღებულ დავალებების შესრულებისაგან თავის არიდებას.

ს-----ოს გ----- ი-----აში ასევე გამოკითხა ამავე ს-----ის გ-----ა და ბ-----ის მ-----ოს ს-----ოს პ-----ი გ-----ე. მისი განმარტებით, ზ-----ე მასთან ერთად 2-----ის თვეში არცერთ სამსახურებრივ დავალებაზე არ ყოფილა. ო-----ის თვის დასაწყისში (რიცხვი არ ახსოვს), როდესაც იმყოფებოდა თ-----მასთან მივიდა ზ-----ე და დაინტერესდა, სამსახურში მის გამოუცხადებლობასთან დაკავშირებით ხომ არ საუბრობდნენ. ზ-----ე დაახლოებით 5-10 წუთში წავიდა. აღნიშნულის შემდეგ მას ზ-----ე აღარ უნახავს. ამასთან, გ-----ემ აღნიშნა, იმ შემთხვევაში, როდესაც სხვა განყოფილების თანამშრომელი ეხმარებათ დავალების შესრულებაში, მისი სახელი და გვარი აუცილებლად აღინიშნება შესაბამის ოქმებსა და უწყისებში.

2.8. ს-----ოს გ-----ი-----აში
 ლ-----მ, მოთხოვნისამებრ, წარადგინა ს-----ოს თ-----
 -----ბ-----პირთა გაყვანა/გადაყვანის 2-----
 -----ო-----ის ს-----ის ასლები (276
 ფურცელი), 2-----ის თვის სახელოფასო ტაბელი და ზ-----ის
 მიერ წარდგენილი საავადმყოფო ფურცელი 2-----იდან 2-----
 -----ის ჩათვლით პერიოდზე. ამასთან, მითითებული უწყისებში ზ-----
 ის გვარი არ იყო მითითებული.

თავდაპირველად სახელოფასო ტაბელში ზ-----ეს 2-----ში
 ნამუშევარი ჰქონდა 7 დღე, ხოლო კორექტირებული სახელოფასო ტაბელის
 მიხედვით, ზ-----ე 2-----ში არცერთ დღეს არ
 გამოცხადებულა სამსახურში. ამასთან, 2-----ს იგი იმყოფებოდა
 საავადმყოფო ფურცელზე.

2.9. ს-----ოს პ-----
 -----მა ზ-----მა ამავე ს-----ო სამმართველოს უფროსს გ--
 -----ს მიმართა 2-----
 -----პ-----
 ებით იმასთან დაკავშირებით, რომ მისი გ-----ი--
 -----ა ზ-----ემ 2-----ს დილის განწყესის შემდეგ მისი
 (უფროსის) გაფრთხილების გარეშე დატოვა სამსახური. ანალოგიურად
 მოიქცა 2-----, მიუხედავად გ-----
 -----გაფრთხილებისა, რომ იგი 2-----ჩაწერილი იყო რ-----
 მიმართულებით ს-----ო ჯგუფის გაძლიერების მიზნით. 2-----ს
 ზ-----ემ გ-----ს აცნობა, რომ პირადი საქმეების გამო ვერ
 შეძლებდა დაკისრებული მოვალეობის შესრულებას, ს-----
 -----ის ბ-----ას. 20-----ს დილის განწყესამდე ნახევარი
 საათით ადრე გამოცხადებულმა ზ-----ემ ზ-----ს აცნობა, რომ
 აღარ აპირებდა ს-----ოში მუშაობის გაგრძელებას და შემდეგ, მისი
 (უფროსის) გაფრთხილების გარეშე არ დაესწრო დილის განწყესს და დატოვა
 სამსახური.

2.10. ს-----ოს პ-----
 -----ის ზ-----ის 2-----
 -----პ-----ები შესაბამისი რეაგირებისათვის გადაიგზავნა ს-----
 -----თან და ს-----
 -----ოს გ-----ი-----აში.

2.11. ს-----ოს გ-----ი-----აში 2--
 -----ს გამოკითხულმა ამავე სამინისტროს პ-----

-----მა ზ-----მა განმარტა, რომ 2-----ს ზ-----
-ე სამსახურში გამოცხადდა დილის განწესზე, ხოლო განწესის შემდეგ იგი
აღარ უნახავს და სამსახურიდან ისე გავიდა, რომ არ გაუფრთხილებია. 2-----
-----, დილის განწესის შემდეგ მიიღო დავალებები ბ-----
-----ების გადაყვანის შესახებ. მან დავალებების შესასრულებლად შექმნა
ჯგუფები. გ-----ს მ-----ი უნდა გადაეყვანა თ-----
-----, ხოლო ზ-----ე ს-----ოს თ-----ბის
ჯგუფთან ჩასვა გაძლიერების მიზნით, ვინაიდან რამდენიმე ბ-----
-----ი უნდა გადაეყვანათ რ-----ი. ზ-----ე ს-----
-----ოს ადმინისტრაციულ შენობაში არ იმყოფებოდა, რის გამოც ზ-----
-----მა გ-----ს დაავალა მისთვის გადაეცა აღნიშნული დავალების
შესახებ. გ-----მ საკონტროლო გამშვებ პუნქტთან ნახა ზ-----ე და
აცნობა დავალების შესახებ, თუმცა ამ უკანასკნელმა განაცხადა, რომ პირადი
საქმეები ჰქონდა მოსაგვარებელი და გავიდა სამსახურის ტერიტორიიდან.
ამის შესახებ გ-----მ აცნობა ზ-----ს ზეპირსიტყვიერადაც და
პ-----ის სახითაც.

გამოკითხულ პირთა განმარტებების თანახმად, 2-----ს ბ-----
-----ის პ-----ი გადაყვანის
მიზნით შექმნა ჯგუფი, ჯ-----ი იყო გ-----, ხოლო ჯგუფის
ერთერთი წევრი ზ-----ე. დავალების შესრულებიდან უკან დაბრუნების
შემდეგ, გ-----მ მორიგე პირისგან მიიღო ახალი დავალება, კერძოდ, მ-----
-----ი უნდა გადაეყვანათ უ-----ი. დავალების
თაობაზე ჯგუფის წევრებისათვის მაშინვე გახდა ცნობილი, თუმცა ზ-----
-ემ უარი განაცხადა მის შესრულებაზე იმ საფუძვლით, რომ პირადი საქმეები
ჰქონდა მოსაგვარებელი და თვითონ შეათანხმებდა ხელმძღვანელობასთან.
დაახლოებით 1--- საათზე, მ-----ის გამოყვანის მიზნით, Ne-----
-----ი შესვლამდე გ-----მ თავისი ც----- დაუტოვა
ს-----დარჩენილ ზ. ნ-----სა და ბ. ა-----ს. გარეთ
გამოსულ გ-----ს ზ-----ე აღარ დახვდა და როგორც ბ. ა-----
ისგან შეიტყო ზ-----ემ პირადი საქმეების გამო მიატოვა დავალება.
აღნიშნულის შესახებ, დაახლოებით 1--- საათზე, მობილური ტელეფონის
საშუალებით გ-----მ აცნობა ზ-----ს, რომელმაც თავის მხრივ
აცნობა თავის უშუალო ხელმძღვანელს გ-----ს როგორც

სიტყვიერად, ასევე ელექტრონული დოკუმენტბრუნვის პროგრამის
მეშვეობით. 2-----ს, დილას, დაახლოებით 0--- საათზე ზ-----
ე გამოცხადდა სამსახურში და განუცხადა, რომ აღარ აპირებდა ს-----
-----ოში მუშაობის გაგრძელებას. ამის შემდეგ ზ-----ს ზ-----ე
აღარ უნახავს.

2.12. ს-----ოს გ-----ი-----აში ზ-----
-----ის მიმართ არსებული 2-----ის წერილები

გაერთიანდა ერთ წარმოებად და სამსახურებრივი შემოწმების ვადა გაგრძელდა 2-----.

სამსახურებრივი შემოწმების ფარგლებში მოძიებული იქნა ინფორმაცია ზ-----ის პირადი საქმიდან, ასევე სამსახურებრივი დახასიათება.

დადგენილია, რომ ზ-----ე ს-----ში მუშაობდა სხვადასხვა თანამდებობაზე 1-----
. იგი ს-----
-----ს, სადაც მუშაობდა 2-----დე. თბილისის საქალაქო სასამართლოს გადაწყვეტილების საფუძველზე, 2-----იდან ზ-----
--ე აღდგენილ იქნა გათავისუფლებამდე დაკავებულ თანამდებობაზე, 2-----
-----ს გადაყვანილ იქნა პ----- გ-----ა და ბ-----ის მ-----ოს ს-----ოს თ-----აში, ხოლო 2-----დან იმავე ს-----ში, ი-----
--- თანამდებობაზე.

სამსახურებრივი დახასიათებით დგინდება, რომ ზ-----ე მასზე დაკისრებულ დავალებას არ ასრულებდა სრულფასოვნად. თანამშრომლებს შორის არ სარგებლობდა ავტორიტეტით. ხშირად სარგებლობდა საავადმყოფო ფურცლით. სისტემატურად აცდენდა სამსახურს. იგი არაერთხელ იქნა სიტყვიერად გაფრთხილებული ხელმძღვანელობის მიერ. ს-----ოს სისტემაში მუშაობის პერიოდში წახალისებული და დისციპლინური წესით დასჯილი არ ყოფილა. მოქმედი დისციპლინური სასჯელი არ გააჩნია. ამასთან, ს-----ოს სისტემაში მუშაობის პერიოდში წახალისებული და დისციპლინური წესით დასჯილი არ ყოფილა.

2.13. 2-----ს ზ-----ესთან გამოძახებული იყო სასწრაფო სამედიცინო დახმარება, კერძოდ, იგი უჩიოდა აფორიაქებას, მოუსვენრობას, უძილობას; ასევე, აგზნებას, თავბრუსხვევას, არტერიულ წნევას. მისივე გადმოცემით, ადრეც აღენიშნებოდა მსგავსი ჩივილები და მკურნალობდა, ნ-----ის დანიშნულებით.

ზ-----ე 2-----ის ჩათვლით იმყოფებოდა საავადმყოფო ფურცელზე.

2.14. ს-----ოს პ-----
გ-----ა და ბ-----ის მ-----ოს ს-----ოს თ-----
----- ზ-----ის მიერ დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტზე ჩატარებული სამსახურებრივი შემოწმების შედეგებზე მომზადდა დასკვნა. დასკვნის თანახმად, ზ-----ის მხრიდან აღგილი ჰქონდა სამსახურებრივი მოვალეობების უხეშ დარღვევას - მოვალეობების სისტემატურად ბრალეულად შეუსრულებლობას და

აგრეთვე, საქართველოს კანონმდებლობის, უშუალო ან/და ზემდგომი ხელმძღვანელის კანონიერი მითითების შეუსრულებლობას. ამასთან, სამსახურებრივი დახასიათების თანახმად, იგი ხასიათდებოდა უარყოფითად.

ს-----ოს გ-----ი-----ის
უფროსის 2-----ის M----- დასკვნით მიზანშეწონილად იქნა
მიჩნეული ზ-----ისათვის „ს-----“
საქართველოს კანონის მე-12 მუხლის მე-2 პუნქტის „თ“ ქვეპუნქტითა და 32-ე
მუხლის პირველი პუნქტის „თ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული
დისციპლინური სახდელის - „სამსახურიდან დათხოვნა/გათავისუფლების“
შეფარდება.

ს-----ის 2-----ის M-----
----- ბრძანებით, ს-----ოს პ-----
----- გ-----ა და ბ-----ის მ-----ოს ს-----
-----ოს თ-----, ი-----ი ზ-----ე
დათხოვნილ იქნა სამსახურიდან, გ-----ი ი-----ის 2-----ის №-----
----- დასკვნის საფუძველზე.

2.15. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით მოწვეულმა ზ-----მა განმარტა, რომ ზ-----ესთან ჰქონდა მხოლოდ ჯანსაღი სამსახურებრივი ურთიერთობა, ის მის დაქვემდებარებაში იყო 2-----. ზოგადად მათ სამსახურებრივი მოვალეობაში შედის პ-----ის სხვადასხვა დაწესებულებებში გადაყვანა, მაგალითად: სასამართლოში, ექსპერტიზაზე, სამედიცინო დაწესებულებებში გამოკვლევებზე და ა.შ. ზ-----ე თავდაპირველად მასზე დაკისრებულ სამსახურებრივ მოვალეობას ასრულებდა პირნათლად, თუმცა ბოლო პერიოდში დაიწყო სამსახურის ხშირად გაცდენა, ხშირად ითხოვდა გათავისუფლებას, თუმცა ბოლოს ეს გაფრთხილებაც შეწყვიტა. იგი ხშირად ხსნიდა საავადმყოფო ფურცელს. ზ-----მა აღნიშნა, რომ ზ-----ე ხშირად უკავშირდებოდა მას ტელეფონზე და ეუბნებოდა რომ, ოჯახური მიზეზების გამო ვერ ახერხებდა სამსახურში გამოცხადებას. ერთერთი შემთხვევა იყო, როდესაც ზ-----ის მეუღლემ დაურეკა და აცნობა ზ-----ს ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ. მოგვიანებით, ზ-----ისაგან მიიღო შეტყობინება, რომ, მისი დავალებისამებრ, გახსნა საავადმყოფო ფურცელი. თავდაპირველად ადამიანური ურთიერთობიდან გამომდინარე, ცდილობდა ხელი შეეწყო ზ-----ისათვის, მაგრამ ბოლო პერიოდში სამსახურში გამოუცხადებლობამ მიიღო სისტემატური ხასიათი.

ზ-----ის განმარტებით, ბოლო პერიოდში ზ-----ე მას აღარ ეკონტაქტებოდა, გაფრთხილების გარეშე ტოვებდა სამსახურს ან საერთოდ არ ცხადდებოდა სამსახურში, შეიძლება შეესრულებინა მხოლოდ ერთი დავალება და სხვა დავალების შესრულებაზე უარს ამბობდა. დილის

განწესის შემდეგ ზ-----ი თავის უშუალო ხელმძღვანელს, მოთხოვნისამებრ, აწვდიდა ინფორმაციას თითოეული თანამშრომლის გამოცხადებასთან დაკავშირებით. ზ-----ის ქმედებებზე უწევდა შესაბამისი პ-----ის შედგენა. მოწმემ განმარტა, რომ ბოლოს, ზ-----ის მიერ სამსახურის მიტოვებამ შექმნა პრობლემა, ვინაიდან მას ჩაბარებული ჰქონდა იარაღი და ბ-----ები დატოვა იარაღის გარეშე. აღნიშნულის შესახებ მას აცნობა გ-----მ.

ზ-----მა განმარტა, რომ ზ-----ის და სხვა რომელიმე თანამშრომლის კონფლიქტურ სიტუაციას ის არ შესწრებია. ბოლო საუბრისას ზ-----ემ მას განუცხადა, რომ ხელოვასი დააკლეს და აღარ უნდოდა მუშაობა, დაწერდა პ-----ს და წავიდოდა სამსახურიდან.

2.16. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით მოწვეულმა გ-----მ განმარტა, რომ ზ-----ესთან ჰქონდა მხოლოდ სამსახურებრივი ურთიერთობა. პირადი უთანხმოება მასთან არასდროს ჰქონია. იგი ჯ-----ია და დილის განწესის შემდეგ ცხადდება შტაბში, სადაც იღებს დავალებას და ქმნის ჯგუფს მის შესასრულებლად. მან გაიხსენა 2-----ის შემთხვევა, როდესაც თ----- მიმართულებით ახორციელებდნენ პ-----ის გადაყვანას და ამ დროს მიიღო შეტყობინება, რომ საჭირო იყო რ----- მიმართულებითაც ბ-----ის გაძლიერება. აღნიშნული ინფორმაცია ეზოს მიმდებარე ტერიტორიაზე გადასცა ზ-----ეს, რომელმაც უარი განაცხადა სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებაზე. ამასთან, მითითებული შეტყობინების გადაცემა გ-----ს უფროსმა იმიტომ დაავალა, რომ იგი ჯ-----ია და უნდა სცოდნოდა სად იყვნენ მისი ჯგუფის წევრები. გ-----მ ასევე გაიხსენა 2-----ის შემთხვევა, როდესაც მიიღეს დავალება მ-----ების კლინიკა „----- გადაყვანის შესახებ. დავალების შესრულების შემდგომ ბრუნდებოდნენ №-----ში, დაახლოებით მეტროსადგურ „ა-----თან“ მიიღეს ახალი დავალება, რომ პატიმარი სასწრაფოდ უნდა გადაეყვანათ რ-----ის ცენტრში. ზ-----ემ განაცხადა, რომ ჰქონდა პირადი საქმე და დავალებას ვერ შეასრულებდა. ამის შემდეგ გ----- შევიდა დაწესებულებაში. გარეთ დარჩნენ ბ--- ა-----ი და ზ-----ე, რომელსაც გადასცა თავისი სამსახურებრივი იარაღი. ბ--- ა-----ს შესაბამისი მოწმობა არ გააჩნდა და მას იარაღს ვერ დაუტოვებდა. როდესაც დაწესებულებიდან (საათი არ ახსოვს) პატიმართან ერთად გამოვიდა, ზ-----ე აღარ დახვდა, ხოლო ს-----ო ჯგუფი დარჩა იარაღის გარეშე პატიმართან ერთად. ამის შესახებ დაუკავშირდა ხელმძღვანელობას და აცნობა არსებულ ვითარებასთან დაკავშირებით. ამასთან, როგორც გაარკვია, ზ-----ეს ხელმძღვანელობისათვის არ უცნობებია დროზე ადრე სამსახურიდან წასვლის თაობაზე. მოგვიანებით, გ-----მ ამ ფაქტზე დაწერა შესაბამისი პ-----ი. ზ-----ემ მოსთხოვა ახსნა-განმარტება, თუ რატომ დაწერა პ-----ი.

2.17. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სტატუსით გამოიკითხა გ-----, რომელმაც განმარტა, რომ მათი ს-----ია და საჭიროებს განსაკუთრებულ მიდგომას. თითოეულ ქმედებას აქვს განსაკუთრებული მნიშვნელობა. ამ მხრივ არ გამოირჩეოდა ზ-----ე. მ-----ა, სადაც მუშაობდა ზ-----ე უშუალოდ შედიოდა მის დაქვემდებარებაში. იგი მუდმივად ფლობს ინფორმაციას თანამშრომლების გამოცხადებასთან, დაგვიანებასთან და ა.შ. დაახლოებით ახალ წლამდე, ორი-სამი თვით ადრე ზ-----ე სისტემატურად აცდენდა სამსახურს, აგვიანებდა, სამსახურებრივ მოვალეობას ასრულებდა არაჯეროვნად, არ იცვამდა ფორმას, რომლის ტარების ვალდებულება ეკისრებათ დებულებით. შესაბამისად, მას ზოგადად ჰქონდა დისციპლინის პრობლემა. აღნიშნულის გამო, გ-----მ ზ-----ს უთხრა, რომ მოეხდინა შესაბამისი რეაგირება და დაეწერა პ-----ები, რომელსაც შემდგომ აგზავნიდა გ----- ი-----აში. ახსნა-განმარტებას ზ-----ეს არ ართმევდა, ვინაიდან იგი რამდენიმე დღე გადაბმულად არ ცხადდებოდა სამსახურში და მიზეზის შესახებ არ აწვდიდა ინფორმაციას შესაბამის პირებს. ამიტომ მათი მხრიდან დაუყოვნებლივ ხორციელდებოდა რეაგირება უფლებამოსილ პირთან შესაბამისი პ-----ის წარდგენის გზით. სამსახურში გამოცხადების შემდეგ, ზ-----ეს მის მიერ სამსახურში გამოუცხადებლობის საპატიო მიზეზის დასადასტურებლად რაიმე სახის დოკუმენტი არ წარუდგენია. გ-----მ განმარტა, რომ საპატიოდ მიიჩნევა მხოლოდ ავადმყოფობა ან განსაკუთრებული ოჯახური მდგომარეობა. მას როგორც სამმართველოს უფროსს აქვს უფლებამოსილება საპატიო მიზეზის არსებობისას გაათავისუფლოს თანამშრომელი, თუმცა ეს შეიძლება მოხდეს 1 ან 2 დღე. ზ-----ე სისტემატურად, თვითნებურად, მასთან შეთანხმების გარეშე აცდენდა სამსახურს.

მოწმის განმარტებით, პატიმართა გადასაყვანად წინა დღეს ხდება ჯგუფების შედგენა. თითოეული პ-----ის გადაყვანისათვის საჭიროა მინიმუმ სამი პირი, რომელთაგან ერთ-ერთი ჯ-----ია. თანამშრომელთა სიმცირის გამო მათ სარეზერვო ჯგუფები არ გააჩნიათ. შესაბამისად, დავალების შესრულებისთანავე, შესაძლოა ჯგუფმა მიიღოს ახალი დავალება. ყოველდღიურად დაახლოებით 200-250 პ-----ის გადაყვანა უწევთ, ამდენად, დღის განმავლობაში ერთი და იგივე ჯგუფს შეიძლება რამდენიმე დავალება მიეცეს. ამდენად, თუნდაც ერთი თანამშრომლის სამსახურში გამოუცხადებლობა სამუშაო პროცესს აფერხებს და იწვევს სერიოზულ პრობლემებს.

გ-----მ ასევე მიუთითა, რომ დაახლოებით 5 წელია მუშაობს ამ პოზიციაზე. მას მ-----თან ერთად ზეპირსიტყვიერი შენიშვნა ფორმის ჩაცმის, დაგვიანების ან სხვა მიზეზის გამო ზ-----ისათვის მიუცია, თუმცა კონფლიქტს ადგილი არ ჰქონია. ამასთან, ზ. ნ----- ხშირად აცხადებდა პროტესტს ბ----- პირთან ერთად ავტომანქანის გადაადგილებასთან დაკავშირებით.

2.19. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სტატუსით გამოიკითხა დ-----ი. მოწმემ განმარტა, რომ მასთან მიდიოდა ინფორმაცია ზ-----ის სამსახურში უმიზეზოდ გამოუცხადებლობასთან დაკავშირებით. ინფორმაციას ზ-----ის შესახებ, მათ შორის, მის გაცდენებთან დაკავშირებით იღებდა მოადგილისგან, ს-----გან. იცის რომ ზ. ნ----- ხშირად უმიზეზოდ აცდენდა სამსახურს.

დ-----მა განმარტა, რომ მათ ვალდებულებაში არ შედის თანამშრომლისათვის ახსნა-განმარტების ჩამორთმევა. შესაძლო გადაცდომის გამოვლენის შემთხვევაში, მასალა იგზავნება სამსახურის გ----- ი----- აში.

მოწმის მითითებით, ზ-----ესა და მ-----ს შორის კონფლიქტთან დაკავშირებით ინფორმაციას არ ფლობს. ჰქონდათ შეხვედრა ზ-----ესთან მისი სამსახურში გამოუცხადებლობის ფაქტებთან დაკავშირებით. შეხვედრას ესწრებოდნენ მ-----ი და გ-----, თუმცა ამ საუბრის დროს მ-----სა და ზ-----ეს შორის კონფლიქტს ადგილი არ ჰქონია.

2.20. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სტატუსით გამოკითხულმა მ-----მა სასამართლოს განუმარტა, რომ ზ-----ე გაიცნო სამსახურში მისი დანიშვნის დროს. მათ ჰქონდათ ჩვეულებრივი, სამსახურებრივი ურთიერთობა. მ-----ი ყოველდღიურად იღებდა უშუალო უფროსებისაგან ინფორმაციას მათი თანამშრომლების გამოცხადებასთან დაკავშირებით. შესაბამისად, იგი ფლობდა ინფორმაციას ზ-----ის დაგვიანების, გამოუცხადებლობის და ფორმის ტარების წესის დარღვევის შესახებ. აღნიშნულ დარღვევებს ჰქონდა სისტემატური ხასიათი. მათ შორის რაიმე სახის კონფლიქტს ადგილი არ ჰქონია. იგი მხოლოდ შენიშვნებს აძლევდა ზ. ნ-----ს. სწორედ აღნიშნულზე სასაუბროდ დაიბარეს ზ-----ე. შეხვედრას ესწრებოდნენ გ----- და დ-----ი. ზ-----ემ შენიშვნა მიიღო ცუდად, თუმცა მათ შორის დაპირისპირება არ ყოფილა. ზ-----ე ითხოვდა განსაკუთრებულ პრივილეგიებს და ამბობდა, რომ სხვა ბ-----ების მსგავსად არ უნდა ემუშავა. მისთვის უცნობია, თუ რატომ ითხოვდა ზ-----ე განსაკუთრებულ მოპყრობას.

მ-----მა მიუთითა, რომ არცერთი ხელმძღვანელის მიზანი არ არის რომელიმე თანამშრომლის სამსახურიდან გათავისუფლება. სამსახურებრივი მოვალეობის დარღვევის ფაქტებზე ხდება შესაბამისი პ-----ის წარდგენა გ----- ი-----აში. ამდენად, არც ზ-----ის შემთხვევა ყოფილა გამონაკლისი.

დასკვნები სამართლებრივ გარემოებებთან დაკავშირებით:

2.21. სასამართლომ მიუთითა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო

კოდექსის 22-ე მუხლის პირველი ნაწილზე, რომლის თანახმად, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის მოთხოვნით.

სასამართლომ, ასევე, მიუთითა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ პუნქტზე, რომლის თანახმად, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ადმინისტრაციული კანონმდებლობის საფუძველზე გამოცემული სამართლებრივი აქტი, რომელიც აწესებს, ცვლის, წყვეტს ან ადასტურებს პირის ან პირთა შეზღუდული წრის უფლებებსა და მოვალეობებს, ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება აგრეთვე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება მის უფლებამოსილებას მიკუთვნებული საკითხის დაკმაყოფილებაზე განმცხადებლისათვის უარის თქმის შესახებ.

აღნიშნული სამართლებრივი ნორმებიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიიჩნია, რომ გასაჩივრებული აქტი - ს-----

----- ბრძანება, ზ-----ის სამსახურიდან დათხოვნის შესახებ წარმოადგენდა ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს და მისი კანონშესაბამისობა სასამართლოს უნდა შეემოწმებინა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით დადგენილი აქტის გამოცემის მომწესრიგებელ და სხვა საკანონმდებლო აქტების დებულებებთან.

ამასთან, სასამართლომ განმარტა, რომ საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 23-ე მუხლის პირველი ნაწილის და 24-ე მუხლის პირველი ნაწილი მიხედვით, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემისა და ისეთი მოქმედების განხორციელების ან ისეთი მოქმედებისაგან თავის შეკავების მოთხოვნით, რომელიც არ გულისხმობს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემას.

ამრიგად, სასამართლოს ემსჯელა კანონშესაბამისი იყო თუ არა მოსარჩელის მოთხოვნა სამსახურში აღდგენასთან და განაცდურის ანაზღაურებასთან დაკავშირებით.

2.22. სასამართლომ მიუთითა „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონზე, რომელიც განსაზღვრავს საჯარო მოსამსახურის სტატუსს, პროფესიული საჯარო მოხელის დასაქმებისა და სამსახურის გავლის პირობებს, საჯარო სამსახურის მართვის საკითხებს, აწესრიგებს სახელმწიფო, ავტონომიური რესპუბლიკებისა და მუნიციპალიტეტის ორგანოებში (დაწესებულებებში) და საჯარო სამართლის იურიდიულ პირებში საჯარო მოსამსახურეთა სამოხელეო სამართლებრივ ურთიერთობებს, თუ ამავე კანონით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

მითითებული კანონის მე-3 მუხლის „გ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, სასამართლომ განმარტა, რომ საჯარო სამსახური არის სახელმწიფო სამსახურში საქმიანობა (გარდა ამ კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტით განსაზღვრული პირების მიერ განხორციელებული საქმიანობისა), მუნიციპალიტეტის ორგანოებში (დაწესებულებებში) საქმიანობა, საჯარო სამართლის იურიდიულ პირებში საქმიანობა (გარდა კულტურულ, საგანმანათლებლო, სამეცნიერო, კვლევით, სასპორტო და რელიგიურ, წევრობაზე დაფუძნებულ და ამ კანონითა და „საჯარო სამართლის იურიდიული პირის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული კატეგორიის საჯარო სამართლის იურიდიულ პირებში საქმიანობისა).

ხოლო იმავე მუხლის „ე“ ქვეპუნქტი კი განმარტავს, რომ პროფესიული საჯარო მოხელე/საჯარო მოხელე/მოხელე (შემდგომ – მოხელე) არის პირი, რომელიც უვადოდ ინიშნება მოხელისათვის განკუთვნილ საჯარო სამსახურის საშტატო თანამდებობაზე სახელმწიფოს, ავტონომიური რესპუბლიკის, მუნიციპალიტეტის, საჯარო სამართლის იურიდიული პირის მიერ, რომელიც ახორციელებს საჯაროსამართლებრივ უფლებამოსილებებს, როგორც თავის ძირითად პროფესიულ საქმიანობას, რაც უზრუნველყოფს მის მიერ საჯარო ინტერესების დაცვას, და რომელიც ამის სანაცვლოდ იღებს შესაბამის ანაზღაურებას და სოციალური და სამართლებრივი დაცვის გარანტიებს.

სადავო პერიოდში მოქმედი „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-4 მუხლის შესაბამისად, რომელიც განსაზღვრავდა საჯარო მოსამსახურეების სახეებს (პირებს), რომელზეც არ ვრცელდება „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოქმედება, სასამართლომ განმარტა, რომ აღნიშნული მუხლის მე-3 პუნქტის „თ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ს-----ოს სისტემაში დასაქმებულ მოსამსახურეზე ამ კანონის მოქმედება ვრცელდება მხოლოდ იმ შემთხვევებში, თუ სპეციალური კანონმდებლობით ან მის საფუძველზე სხვა რამ არ არის დადგენილი.

სასამართლომ მიუთითა დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებაზე, რომ ზ-----
ე ს-----

სასამართლოს გადაწყვეტილების საფუძველზე, 2-----იდან ზ-----
ე აღდგენილ იქნა იმავე თანამდებობაზე, 2-----ს გადაყვანილ იქნა პ---
----- გ-----ა და ბ-----ის მ-----ოს ს-----
-----ოს თ-----აში, ი----- თანამდებობაზე, ხოლო
2-----დან იმავე ს-----
----- თანამდებობაზე. ამდენად, იგი წარმოადგენდა საჯარო მოსამსახურეს, რომელზეც უნდა გავრცელებულიყო მითითებული კანონმდებლობა.

2.23. სასამართლომ მიუთითა „ს-----“ საქართველოს კანონზე (სადავო აქტის გამოცემის დროს მოქმედი რედაქცია), რომელიც განსაზღვრავს პ-----ის სფეროში ს-----ოს (შემდგომ – სამინისტრო) ს-----ის (შემდგომ – სამსახური) ორგანიზებას, საქმიანობის წესსა და უფლებამოსილებას, სამსახურში მიღების წესს, მოსამსახურის სტატუსს, მისი უწყვეტი პროფესიული მომზადების სისტემას, სამართლებრივი, უსაფრთხოებისა და სოციალური დაცვის გარანტიებს. ამავე კანონის ამავე რედაქციის მე-2 მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, სამსახურის ოფიცრისა და რიგითის საქმიანობაზე „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონი ვრცელდება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ამ კანონით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

სასამართლომ განმარტა, რომ სადავო პერიოდში მოქმედი „ს-----“ საქართველოს კანონის მე-12 მუხლი განსაზღვრავდა დისციპლინური გადაცდომის სახეებსა და დისციპლინურ სახდელებს, რომელიც მოსამსახურეს დისციპლინური გადაცდომის ჩადენისათვის შეიძლება დაეკისროს, კერძოდ, მოსამსახურის დისციპლინური გადაცდომაა: ა) სამსახურებრივი მოვალეობის ბრალეულად შეუსრულებლობა ან არაჯეროვნად შესრულება; ბ) სამინისტროსათვის ქონებრივი ზიანის მიყენება ან ასეთი ზიანის წარმოშობის საშიშროების ბრალეულად შექმნა; გ) ზნეობრივი ნორმების წინააღმდეგ ან მოსამსახურისა და სამინისტროს სისტემის დისკრედიტაციისკენ მიმართული უღირსი საქციელის (ბრალეული ქმედების) ჩადენა, განურჩევლად იმისა, სამსახურშია იგი ჩადენილი თუ სამსახურის გარეთ; დ) საქართველოს კანონმდებლობის, უშუალო ან/და ზემდგომი ხელმძღვანელის კანონიერი მითითების შეუსრულებლობა; ე) მოსამსახურეთათვის დადგენილი ეთიკის ნორმების დარღვევა. ხოლო დისციპლინური სახდელებია: ა) შენიშვნა; ბ) გაფრთხილება; გ) საყვედური; დ) სამკერდე ნიშნის ჩამორთმევა; ე) სახელმწიფო სპეციალური წოდების ერთი საფეხურით ჩამოქვეითება; ვ) არაუმეტეს 10 სამუშაო დღის ხელფასის დაკავება; ზ) თანამდებობიდან ჩამოქვეითება; თ) სამსახურიდან დათხოვნა/გათავისუფლება.

სასამართლომ განმარტა, რომ მითითებული კანონის მითითებული რედაქციის 31-ე მუხლის „ა“ ქვეპუნქტი ადგენს, რომ მოსამსახურის სამსახურებრივი უფლებამოსილების შეწყვეტის საფუძველია სამსახურიდან დათხოვნა; ხოლო 32-ე მუხლის „თ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, მოსამსახურე შეიძლება სამსახურიდან დათხოვნილ/გათავისუფლებულ იქნეს: დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის გამო.

სასამართლომ ასევე მიუთითა საქართველოს მთავრობის 2015 წლის 19 ივნისის №275 დადგენილებით დამტკიცებულ სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს დებულებაზე, რომლის მე-5 მუხლის შესაბამისად, მინისტრი წყვეტს სამინისტროს სტრუქტურული ქვედანაყოფების

მოსამსახურეების, პენიტენციური დაწესებულებისა და სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირების ხელმძღვანელების წახალისებისა და მათთვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომების გამოყენების საკითხებს; გამოსცემს ნორმატიულ და ინდივიდუალურ სამართლებრივ აქტებს – ბრძანებებსა და ინსტრუქციებს.

ამავე დებულების მე-8 მუხლის თანახმად, სასამართლომ განმარტა, რომ სამინისტრო, პენიტენციური დაწესებულებები და სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირები ქმნიან სამინისტროს სისტემას. მე-9 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, სამინისტრო შედგება სტრუქტურული ქვედანაყოფებისგან, ხოლო მე-2 პუნქტის „კ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, სამინისტროს სტრუქტურული ქვედანაყოფია გ-----ი ი-----ა. დებულების 23-ე მუხლის მიხედვით, სასამართლომ განმარტა, რომ გ-----ი ი-----ის ამოცანებია: ა) სამინისტროს გამგებლობის სფეროში ადამიანის უფლებათა დაცვის კონტროლი და დარღვევებზე რეაგირება; ბ) სამინისტროს სისტემის მოსამსახურეთა მიერ საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ მოთხოვნათა შესრულების კონტროლი და დარღვევებზე რეაგირება; გ) სამინისტროს სისტემაში ხარვეზებისა და პრობლემების გამოვლენა და მათზე რეაგირების უზრუნველყოფა.

სასამართლომ განმარტა, რომ აღნიშნული განმტკიცებულია ს-----
----- ბრძანებით დამტკიცებულ ს-----
-----ოში სამსახურის გავლის წესით, რომელიც მოიცავს სამსახურში მიღების, კონკურსის ჩატარების, თანამდებობაზე დანიშვნის, სამსახურიდან დათხოვნის/გათავისუფლების, სამინისტროსა და პრობაციის ეროვნულ სააგენტოში დასაქმებული მოსამსახურის სამართლებრივ სტატუსთან დაკავშირებულ ნორმებს და სხვა საკითხებს.

სასამართლომ ასევე აღნიშნა, რომ ს-----
---ოში სამსახურის გავლის წესის 21-ე მუხლი დეტალურად აწესებს სამსახურში გამოუცხადებლობის/დაგვიანების ან სამუშაო დროის განმავლობაში სამსახურიდან გასვლის შემთხვევაში სამინისტროს მოსამსახურის ვალდებულებები, ხოლო მე-5 პუნქტი ადგენს, რომ არასაპატიო მიზეზით თვის განმავლობაში სამსახურში ორჯერ დაგვიანებისას ან/და არგამოცხადებისას, სამინისტროს მოსამსახურისათვის შესაძლებელია დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება. ამასთან, სასამართლომ აღინიშნა რომ მითითებულის წესის მე-20 მუხლის მე-10 პუნქტის მიხედვით, სამინისტროს მოსამსახურის სამსახურში გამოცხადება და სამუშაო ადგილის დატოვება ფიქსირდება სპეციალური ტექნიკური საშუალების მეშვეობით, სამსახურებრივი დანიშნულების მოწმობის გამოყენებით.

ხოლო, იმავე წესის 28-ე მუხლის პირველი და მეორე პუნქტების თანახმად,

სასამართლომ განმარტა, რომ წინასწარ ცნობილი მიზეზით სამსახურში გამოუცხადებლობის, დაგვიანების ან სამსახურიდან გასვლის შემთხვევაში, სამინისტროს მოსამსახურე თავისუფლდება სტრუქტურული ქვედანაყოფის/ტერიტორიული ორგანოს/ დაწესებულების დირექტორის/ დაწესებულების დირექტორის მოადგილის, ხოლო პენიტენციური დეპარტამენტის მოსამსახურის შემთხვევაში სტრუქტურული ერთეულის ხელმძღვანელის თანხმობის საფუძველზე, რაც ფიქსირდება სპეციალურ ელექტრონულ პროგრამაში, ასეთის არსებობის შემთხვევაში. ამ პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში, სავალდებულოა სამინისტროს მოსამსახურის მიერ უშუალო ხელმძღვანელის ინფორმირება. წინასწარ უცნობი მიზეზით სამინისტროს მოსამსახურის სამსახურში დაგვიანების ან არგამოცხადების შემთხვევაში, სამინისტროს მოსამსახურე ვალდებულია აღნიშნულის შესახებ უმოკლეს ვადაში აცნობოს უშუალო უფროსს. ამავე მუხლის მე-3 პუნქტის შესაბამისად, სამინისტროს მოსამსახურე ვალდებულია, ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევის შემდეგ, სამსახურში პირველივე გამოცხადებისას, სპეციალურ ელექტრონულ პროგრამაში სამინისტროს გ-----ი ი-----ის სახელზე შეავსოს ახსნა-განმარტებითი ბარათის ფორმა, ხოლო მე-14 პუნქტის თანახმად, სამინისტროს სტრუქტურული ქვედანაყოფის/ერთეულის ხელმძღვანელი ვალდებულია, მის დაქვემდებარებაში მყოფი სამინისტროს მოსამსახურის მიერ ჩადენილი დისციპლინური გადაცდომისა თუ კანონდარღვევის ფაქტების შესახებ მის ხელთ არსებული ინფორმაცია დაუყოვნებლივ მიაწოდოს სამინისტროს გ-----ი ი-----ას.

ს-----ოში სამსახურის გავლის წესის 39-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, სასამართლომ განმარტა, რომ სამინისტროს მოსამსახურის დისციპლინური გადაცდომის სახეებია: ა) სამსახურებრივი მოვალეობის განზრახ ან გაუფრთხილებლობით შეუსრულებლობა, ან არაჯეროვნად შესრულება; ბ) სამინისტროსათვის ქონებრივი ზიანის მიყენება ან ასეთი ზიანის წარმოშობის საშიშროების ბრალეულად ან გაუფრთხილებლობით შექმნა; გ) ზნეობრივი ნორმების წინააღმდეგ ან მოსამსახურისა და სამინისტროს სისტემის დისკრედიტაციისკენ მიმართული უღირსი საქციელის (ბრალეული ქმედების) ჩადენა, განურჩევლად იმისა, სამსახურშია იგი ჩადენილი თუ სამსახურის გარეთ; დ) საქართველოს კანონმდებლობის, უშუალო ან/და ზემდგომი ხელმძღვანელის კანონიერი მითითების შეუსრულებლობა.

იმავე წესის 41-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, სასამართლომ განმარტა, რომ სამინისტროს მოსამსახურის მიერ დისციპლინური გადაცდომის ფაქტზე სამსახურებრივ შემოწმებას ატარებს სამინისტროს გ-----ი ი-----ა ამ წესისა და „ს-----ოს გ-----ი ი-----ის დებულების დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის მინისტრის 2015 წლის 25 ივნისის №55 ბრძანების შესაბამისად.

პრობაციის ეროვნული სააგენტოს აღსრულების კონტროლის, სტატისტიკისა და ანალიზის სამმართველო აკონტროლებს პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ოფიცრების მიერ მ-----თა პირადი საქმის წარმოების მიმდინარეობას და საქართველოს კანონის მოთხოვნებთან შესაბამისობას.

სამსახურში გავლის წესის 42-ე მუხლის პირველი და მეორე პუნქტების თანახმად, სასამართლომ განმარტა, რომ დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომა დისციპლინური გადაცდომის თანაზომიერი უნდა იყოს. სამინისტროს მოსამსახურისათვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომის შეფარდებისას გათვალისწინებული უნდა იყოს: ა) დისციპლინური გადაცდომა ჩადენილია განზრახ თუ გაუფრთხილებლობით, სამსახურებრივ მოვალეობათა არაჯეროვნად შესრულების ან შეუსრულებლობის მიზეზით; ბ) დისციპლინური გადაცდომის ჩადენით დამდგარი შედეგის სიმძიმე ან დისციპლინური გადაცდომის ჩადენით დამდგარი შედეგის თავიდან აცილების შესაძლებლობა; გ) მოქმედებს თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ჩამდენი სამინისტროს მოსამსახურის მიმართ დისციპლინური პასუხისმგებლობა, როგორია მისი პიროვნება და დამსახურება; დ) სხვა გარემოება, რომელიც გავლენას ახდენს დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომის განსაზღვრაზე.

სასამართლომ საქმეში წარდგენილი მასალებით დადგენილად მიიჩნია, რომ ზ-----ე 2-----ისა და ნ----- თვეებში სისტემატურად არ ცხადდებოდა სამსახურში, ან ცხადდებოდა დაგვიანებით ანდა სამსახურს ტოვებდა თვითნებურად, უფროსის გაფრთხილების გარეშე. ამასთან, მსგავსი ქმედების მიზეზები უცნობი იყო ხელმძღვანელობისათვის, მათ შორის, ზ-----ის უშუალო ხელმძღვანელისათვის. სასამართლომ ასევე, მიუთითა დადგენილ გარემოებებზე, რომ უშუალო ხელმძღვანელის მიმართულების/პ-----ების საფუძველზე, ს-----ოს გ-----ი-----აში დაიწყო ზ-----ის სამსახურებრივი შემოწმება. შემოწმების ფარგლებში გამოიკითხნენ კონკრეტული პირები, თანამშრომლები, მათ შორის, ხელმძღვანელი პირები, ასევე, მოძიებული იქნა ინფორმაცია მისი პირადი საქმიდან და ს-----ო უწყისები. მითითებული მტკიცებულებების ურთიერთშეჯერების შედეგად კი, მოპასუხე ადმინისტრაციულმა ორგანოს მიერ დადგენილ იქნა, რომ ზ-----ის მხრიდან ადგილი ჰქონდა სამსახურებრივი მოვალეობების უხეშ დარღვევას - მოვალეობების სისტემატურად ბრალეულად შეუსრულებლობას და აგრეთვე, საქართველოს კანონმდებლობის, უშუალო ან/და ზემდგომი ხელმძღვანელის კანონიერი მითითების შეუსრულებლობას. დადგენილია ისიც, რომ სამსახურებრივი დახასიათების თანახმად, იგი ხასიათდებოდა უარყოფითად.

სასამართლომ ვერ გაიზიარა მოსარჩელის აპელირება იმ გარემოებაზე, რომ ო-----ის თვეში იგი უშუალო ხელმძღვანელთან შეთანხმებით არ მიდიოდა ს-----შენობაში და დაახლოებით 1---- საათზე სახლიდან პირდაპირ მიდიოდა თ-----სადაც ს-----ოს №- განყოფილების თანამშრომლებს ეხმარებოდა ბ-----ი

პირების სასამართლო პროცესებზე აყვანასა და უსაფრთხოების დაცვაში, ხოლო დაახლოებით 1--- საათისთვის მიდიოდა სახლში. სასამართლომ მხარეთა ყურადღება გაამახვილა თავად უშუალო ხელმძღვანელის ახსნა-განმარტებაზე, რომელმაც მითითებული გარემოება არ დაადასტურა. უფრო მეტიც, ს-----ოს გ-----ი-----ში გამოკითხულ, მათ შორის, თავად მოსარჩელის მიერ მითითებულ პირთა განმარტებების თანახმად, იგი სასამართლოში ნახეს მხოლოდ ერთხელ და ისიც, სხვა პირთან შეხვედრის მიზნით. ამასთან, იმის გათვალისწინებით, რომ როგორც გამოკითხულმა პირებმა განმარტეს, სასამართლოში ბ-----ი პირების წარდგენის წინ დგება შესაბამისი ოქმები, რომელშიც ხდება დავალებაზე გასული ჯგუფების შემადგენლობის მითითება, სასამართლომ აღნიშნა, რომ მოსარჩელის პოზიციის გაზიარების შემთხვევაში სწორედ მითითებულ ოქმებში უნდა დაფიქსირებულიყო ზ-----ის სახელი და გვარი, რასაც განსახილველ შემთხვევაში ადგილი არ ჰქონია.

სასამართლომ მხარეთა ყურადღებას კვლავ გაამახვილა გამოკითხულ პირთა ახსნა-განმარტებებზე, რომლებიც აღნიშნავდნენ, რომ ზ-----ე თანამშრომლებში არ სარგებლობდა კარგი ავტორიტეტით; მასზე დაკისრებულ ფუნქცია-მოვალეობებს სათანადოდ არ ან ვერ ასრულებდა; ცდილობდა მიღებული დავალებების შესრულებისაგან თავი აერიდებინა და მის ნაცვლად დავალებები სხვა თანამშრომლებს შეესრულებინათ; ასევე, მისთვის მიუღებელი იყო ბ----- პირებთან ერთად, მათთვის გადასაყვან სპეციალურ ავტომანქანაში ჩაჯდომა; ყოველგვარი გაფრთხილების გარეშე ხშირად იგვიანებდა, თვითნებურად ტოვებდა ან საერთოდ არ ცხადდებოდა სამსახურში.

სასამართლომ დაუსაბუთებლად მიიჩნია მოსარჩელის მითითება გარე დაცვისა და ბ-----ის მთ-----სთან არსებულ კონფლიქტურ სიტუაციაზე, რის გამოც ერიდებოდა ს-----შენობაში მისვლას. აღნიშნული ფაქტი არც ადმინისტრაციულ ორგანოში და არც სასამართლო პროცესზე გამოკითხული პირების მიერ არ დადასტურებულა.

სასამართლომ მიიჩნია, რომ საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის მინისტრმა საქმეში არსებული მტკიცებულებების, მათ შორის, ს-----ოს გ-----ი-----ის უფროსის მიერ დამტკიცებული 2-----ის M----- დასკვნის საფუძველზე სრულიად მართებულად მიიჩნია, რომ მოსარჩელის მიერ ჩადენილი იყო ს-----ბრძანებით დამტკიცებულ ს-----ის ს-----სამსახურის გავლის წესითა და „ს-----“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომა - სამსახურებრივ მოვალეობათა ბრალეული შეუსრულებლობა ან არაჯეროვნად შესრულება.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ ს-----
 -----ში დასაქმებული პირი/საჯარო მოსამსახურე ვალდებულია პირნათლად შეასრულოს მასზე დაკისრებული მოვალეობები, კერძოდ, „ს-----
 -----“ საქართველოს კანონის მე-15 მუხლის მე-3 პუნქტის შესაბამისად, მოსამსახურე ვალდებულია: ა) სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებისას დაიცვას ბ-----ის და სხვა პირის კანონიერი უფლებები; ბ) პირნათლად შეასრულოს მისთვის თანამდებობრივი ინსტრუქციით დაკისრებული მოვალეობები; გ) დაიცვას პროფესიული ეთიკის წესები; დ) სპეციალური მითითების გარეშე დაიცვას ის სამართლებრივი აქტები, რომლებიც მის სამსახურებრივ საქმიანობას უკავშირდება; ე) შეასრულოს ხელმძღვანელის კანონიერი ბრძანება, განკარგულება და მითითება; ვ) დაიცვას შინაგანაწესის მოთხოვნები; ზ) გაუფრთხილდეს სახელმწიფო საკუთრებას, დაიცვას მატერიალური ფასეულობები; თ) შეასრულოს მისთვის საქართველოს კანონმდებლობითა და თანამდებობრივი ინსტრუქციით დაკისრებული სხვა მოვალეობები. ამავე მუხლის მე-4 პუნქტის თანახმად კი, მოსამსახურის სხვა უფლება-მოვალეობები მისი თანამდებობრივი ფუნქციების შესაბამისად განისაზღვრება მოსამსახურის თანამდებობრივი ინსტრუქციით, რომელსაც ამტკიცებს მინისტრი. კერძოდ, განსახილველ შემთხვევაში ს-----
 ----- ბრძანებით დამტკიცებული ს-----
 -----ოს პ----- გ-----
 -----ა და ბ-----ის მ-----ოს დებულებით გათვალისწინებული გ-----
 -----ა და ბ-----ის მ-----ოს ამოცანები და ფუნქციები.

სასამართლომ მიიჩნია, რომ ვინაიდან ზ-----ემ არ შეასრულა ან არაჯეროვნად შეასრულა დაკისრებული მოვალეობები 2-----ისა და ნ-----
 ----- თვეებში, მიუხედავად იმისა, რომ მის მიმართ არ არსებობდა მოქმედი დისციპლინური სახდელი, მოპასუხე ადმინისტრაციულმა ორგანომ ჩადენილი გადაცდომისათვის გამოიყენა თანაზომიერი და პროპორციული სახდელი, კერძოდ, სამსახურიდან გათავისუფლება. სასამართლომ აღნიშნა, რომ ზ-----ე წარმოადგენდა რა პ----- გ-----ა და ბ-----
 -----ის მ-----ოს ს-----ოს თბილისის მ-----ის ი-----
 -----, მის მიმართ არსებობდა უფრო მაღალი სტანდარტები, რამდენადაც იგი წარმოადგენდა პენიტენციური დაწესებულების თანამშრომელს, რომლის პირდაპირ მოვალეობაში შედიოდა უსაფრთხოების უზრუნველყოფა.

სასამართლომ წარდგენილი მტკიცებულებების ერთობლიობაში გაანალიზების პირობებში მიიჩნია, რომ არ არსებობდა საქართველოს სა-----
 -----ოს გ-----ი ი-----ის დასკვნის გაუთვალისწინებლობის საფუძველი, კერძოდ, გ-----მა ი-----ამ მიზანშეწონილად მიიჩნია მოსარჩელისათვის სახდელის ისეთი სახის გამოყენება, როგორიცაა სამსახურიდან დათხოვნა. მით უმეტეს, რომ

ხელმძღვანელობის მიერ ზ-----ე ხასიათდებოდა უარყოფითად, კერძოდ, მისი სამსახურებრივი დახასიათების თანახმად, ზ-----ე მასზე დაკისრებულ დავალებას არ ასრულებდა სრულფასოვნად; თანამშრომლებს შორის არ სარგებლობდა ავტორიტეტით; სისტემატურად აცდენდა სამსახურს, რაზეც იგი არაერთხელ იქნა სიტყვიერად გაფრთხილებული ხელმძღვანელობის მიერ. ამრიგად მოსარჩელე არ გამოირჩეოდა იმ თვისებებით, რაც უნდა ახასიათებდეს საჯარო მოსამსახურეს, მით უფრო პენიტენციური დაწესებულების თანამშრომელს, რომელსაც უსაფრთხოების უზრუნველყოფა ევალება. შესაბამისად, სასამართლო ჩათვალა, რომ საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის მინისტრმა სახდელის დადების დროს გაითვალისწინა როგორც გადაცდომის სიმძიმე, ასევე, თანამშრომლის პიროვნული თვისებები და სწორად შეუფარდა სახდელის ზომა. სასამართლომ მიიჩნია, რომ დისციპლინური სახდელის შერჩევისა და შეფარდების ნაწილში მოპასუხის მიერ კანონიერად არის გადაწყვეტილება მიღებული და მისი თანამდებობიდან გათავისუფლების ბრძანებაში მითითებული სამართლებრივი საფუძველი შეესაბამება მისი გამოცემის დროს მოქმედ კანონმდებლობას.

2.24. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, სასამართლომ განმარტა, რომ ამ კოდექსის 22-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით სასამართლო უფლებამოსილია გამოიტანოს გადაწყვეტილება ადმინისტრაციული აქტის ბათილად ცნობის შესახებ, თუ ადმინისტრაციული აქტი ეწინააღმდეგება კანონს და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს, ან უკანონოდ ზღუდავს მას.

სასამართლომ განმარტა, რომ საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹ მუხლში ჩამოთვლილია ის საფუძვლები, რომელთა არსებობის შემთხვევაშიც შესაძლებელია ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობა. კერძოდ, დასახელებული მუხლის პირველი ნაწილი ადგენს, რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილია, თუ იგი ეწინააღმდეგება კანონს, ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზადებისა ან გამოცემის კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები. ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული წესის დარღვევით ჩატარებულ სხდომაზე ან კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, ანდა კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

სასამართლომ მიუთითა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლის პირველ ნაწილზე, რომლის თანახმად, სამართალწარმოება მიმდინარეობს შეჯიბრებითობის საფუძველზე. მხარეები სარგებლობენ

თანაბარი უფლებებითა და შესაძლებლობებით, დაასაბუთონ თავიანთი მოთხოვნები, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მიერ წამოყენებული მოთხოვნები, მოსაზრებები თუ მტკიცებულებები. მხარეები თვითონვე განსაზღვრავენ, თუ რომელი ფაქტები უნდა დაედოს საფუძვლად მათ მოთხოვნებს ან რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები. სასამართლომ განმარტა აღნიშნული ნორმის შინაარსი, რომელიც გულისხმობს იმას, რომ მოდავე მხარეებს თანაბარი შესაძლებლობა აქვთ განკარგონ ფაქტიური გარემოებების დადგენის საპროცესო საშუალებები, აგრეთვე, მხარეთა უფლებას, მიუთითონ ფაქტებზე თავიანთი მოთხოვნების დასაბუთებლად და წარმოადგინონ მტკიცებულებები ამ ფაქტების დადასტურება-დამტკიცებისათვის. ამავე კოდექსის 102-ე მუხლის თანახმად, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. საქმის გარემოებები, რომლებიც კანონის თანახმად უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით. ერთ-ერთი მხარის ახსნა-განმარტება თუ მას არ ეთანხმება მოწინააღმდეგე მხარე, მხოლოდ იმ შემთხვევაში შეიძლება ჩაითვალოს სადავო სამართლებრივი ურთიერთობის არსებობისა თუ საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ფაქტობრივ გარემოებათა დამადასტურებელ მტკიცებულებად, თუ იგი დასტურდება საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებების ყოველმხრივი, სრული და ობიექტური განხილვის შედეგად. წინააღმდეგ შემთხვევაში მხარის მიერ მიცემული ნებისმიერი ახსნა-განმარტება სადავო ურთიერთობის ან საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ფაქტობრივ გარემოებათა დამადასტურებელ უტყუარ მტკიცებულებად უნდა ჩაითვალოს, რაც ეწინააღმდეგება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლით დადგენილ პრინციპებს.

სასამართლომ განმარტა, რომ მოცემულ შემთხვევაში, მოსარჩელე მხარე იმ გარემოებას, რომ გასაჩივრებული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მიღებისას საქმე არ იქნა შესწავლილი და გამოკვლეული საფუძვლიანად, ასაბუთებდა სასამართლოსათვის მიცემული ზეპირი ახსნა-განმარტებით, რაც საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებების ერთობლიობაში შეფასების, მხარეთა ახსნა-განმარტებების მოსმენისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე ვერ იქნებოდა გაზიარებული.

სასამართლომ ყურადღება გაამახვილა იმ გარემოებაზეც, რომ გასაჩივრებული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის საფუძვლად მოსარჩელე მიუთითებდა იმ გარემოებას, რომ მოპასუხე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მისი სამსახურიდან გათავისუფლება განმეორებით მოხდა. სასამართლომ აღნიშნა, რომ მითითებულ გარემოებაზე აპელირება იყო დაუსაბუთებელი, რამდენადაც სასამართლო გადაწყვეტილების საფუძველზე უკანონოდ გათავისუფლებული პირის სამსახურში აღდგენა, არ გამორიცხავდა ამ პირის მიერ დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის პირობებში მისთვის შესაბამისი სახდელის დაკისრების შეუძლებლობას.

ზემოაღნიშნული გარემოებების გათვალისწინებით, სასამართლოს მიიჩნია, რომ ზ-----ის სარჩელი იყო უსაფუძვლო, რადგან ადგილი არ ჰქონდა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹ მუხლით გათვალისწინებული კანონის დარღვევას, გასაჩივრებულ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტში ასახული კონკრეტული ურთიერთობის მოწესრიგება შეესაბამება მისი გამოცემის სამართლებრივ საფუძვლებს და წინააღმდეგობაში არ მოდიოდა მოცემული ურთიერთობის მარეგულირებელ სამართლებრივ ნორმებთან, რის გამოც სასარჩელო მოთხოვნა - ს-----
----- ბრძანების ბათილად ცნობასთან დაკავშირებით არ დაკმაყოფილდა.

2.25 სასამართლომ მიუთითა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 33-ე მუხლზე, რომელიც ადგენს, რომ თუ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემაზე უარი კანონს ეწინააღმდეგება ან დარღვეულია მისი გამოცემის ვადა და ეს პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს, სასამართლო ამ კოდექსის 23-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით გამოიტანს გადაწყვეტილებას, რომლითაც ადმინისტრაციულ ორგანოს ავალებს, გამოსცეს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი.

სასამართლომ განმარტა, რომ „ს-----“ საქართველოს კანონის 36-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, მოსამსახურე, რომელიც სამსახურიდან უკანონოდ იქნა დათხოვნილი/გათავისუფლებული, ექვემდებარება სამსახურში აღდგენას. ხოლო ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში სამსახურში შესაბამის თანამდებობაზე მოსამსახურის აღდგენის საფუძველია სამსახურებრივი შემოწმების დასკვნა ან სასამართლოს კანონიერ ძალაში შესული გადაწყვეტილება, აგრეთვე გამართლებული პირის განცხადება სამსახურში აღდგენის შესახებ.

ვინაიდან კანონმდებლობა საჯარო მოსამსახურის სამსახურში აღდგენას ცალსახად უკავშირებდა მისი დათხოვნის/გათავისუფლების უკანონობას, რასაც განსახილველ შემთხვევაში ადგილი არ ჰქონდა, სასამართლო მიიჩნია, რომ არ არსებობდა მოსარჩელის - ზ-----ის თანამდებობაზე აღდგენის სამართლებრივი და ფაქტობრივი საფუძველი.

2.26. სასამართლომ აღნიშნა, რომ ასევე დაუსაბუთებელი იყო მოსარჩელის მოთხოვნა იძულებითი განაცდურის ანაზღაურებასთან დაკავშირებით.

სასამართლო მიუთითა „ს-----“ საქართველოს კანონის 37-ე მუხლზე, რომლის პირველი პუნქტს თანახმად, სამსახურიდან უკანონოდ დათხოვნილი/გათავისუფლებული მოსამსახურე უფლებამოსილია მოითხოვოს დათხოვნის/გათავისუფლების უკანონოდ ცნობა,

დათხოვნის/გათავისუფლების საფუძვლის შეცვლა და თანამდებობრივი სარგო.

გამომდინარე იქედან, რომ განაცდური ხელფასი ანაზღაურდება დაწესებულების მიერ პირის უკანონოდ დათხოვნის/გათავისუფლების დადასტურების შემთხვევაში, რასაც განსახილველ შემთხვევაში ადგილი არ ჰქონდა, არ არსებობს საფუძველი მოპასუხეს - ს-----
-----ოს დაევალოს მოსარჩელე ზ-----ისათვის განაცდური ხელფასის ანაზღაურება.

3. სააპელაციო საჩივრის საფუძვლები:

3.1. აპელანტს მიაჩნია, რომ გასაჩივრებული გადაწყვეტილება არ არის საკარისად დასაბუთებული, დასაბუთება იმდენად არსრულია, რომ მისი სამართლებრივი საფუძვლიანობის შემოწმება შეუძლებელია. აპელანტი მიიჩნევს რომ არსებობს გადაწყვეტილების ბათილად ცნობის საფუძველი.

4. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების დასაბუთება:

სააპელაციო პალატამ განიხილა საქმის მასალები, მოისმინა მხარეთა ახსნა-განმარტებები, შეამოწმა გადაწყვეტილების კანონიერება-დასაბუთებულობა და მიიჩნევს, რომ სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

სააპელაციო პალატა თვლის, რომ სააპელაციო საჩივარში მითითებული გარემოებები არ ქმნიან სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლებით გათვალისწინებულ შემადგენლობას და შესაბამისად, გადაწყვეტილების გაუქმების პროცესუალურ-სამართლებრივ საფუძვლებს.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 377-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სააპელაციო სასამართლო ამოწმებს გადაწყვეტილებას სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით. იმავე მუხლის მეორე ნაწილის შესაბამისად, სამართლებრივი თვალსაზრისით შემოწმებისას სასამართლო ხელმძღვანელობს 393-ე და 394-ე მუხლების მოთხოვნებით. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 390-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, თუ სააპელაციო სასამართლო ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის ფაქტობრივ ან/და სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით, მაშინ დასაბუთება იცვლება მათზე მითითებით.

ფაქტობრივი დასაბუთება

4.1. სააპელაციო სასამართლო სრულად ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით. სააპელაციო პალატის მოსაზრებით, პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებები, რასაც იზიარებს სააპელაციო პალატაც.

სამართლებრივი დასაბუთება

4.2. სააპელაციო სასამართლო ასევე სრულად იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით. სააპელაციო პალატის მოსაზრებით, პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა საქმეში წარმოდგენილ მტკიცებულებებს.

სააპელაციო პალატა, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს (Hirvisaari v. Finland, §32) გადაწყვეტილებაზე დაყრდნობით განმარტავს, რომ დასაბუთებული გადაწყვეტილების უფლება არ მოითხოვს მხარეების მიერ მითითებულ ყველა არგუმენტზე დეტალური პასუხის გაცემას; გარდა ამისა, აღნიშნული უფლება ზედა ინსტანციის სასამართლოებს საშუალებას აძლევს დაეთანხმონ ქვედა ინსტანციის სასამართლოს დასაბუთებას, საფუძვლების გამეორების გარეშე.

აქვე სააპელაციო სასამართლო მიუთითებს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს შემდეგ განმარტებაზე: „სააპელაციო სასამართლოს შეუძლია გამოასწოროს პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილების დაუსაბუთებულობა და, პირიქით, ძალიან მოკლე მსჯელობა საჩივრის დაუშვებლად ცნობის შესახებ-ქვედა ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობა საჩივრის დაუშვებლად ცნობის შესახებ-ქვედა ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობის გაზიარება, არ არღვევს დასაბუთებული გადაწყვეტილების უფლებას“ (Gorou v. Greece (N.3) §§ 38-42).

4.3. სააპელაციო პალატა სრულად იზიარებს საქალაქო სასამართლოს მსჯელობას და მოიხმობს „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონს, რომელიც განსაზღვრავს საჯარო მოსამსახურის სტატუსს, პროფესიული საჯარო მოხელის დასაქმებისა და სამსახურის გავლის პირობებს, საჯარო სამსახურის მართვის საკითხებს, აწესრიგებს სახელმწიფო, ავტონომიური რესპუბლიკებისა და მუნიციპალიტეტის ორგანოებში (დაწესებულებებში) და საჯარო სამართლის იურიდიულ პირებში საჯარო მოსამსახურეთა სამოხელეო სამართლებრივ ურთიერთობებს, თუ ამავე კანონით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

მითითებული კანონის მე-3 მუხლის „გ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, დგინდება, რომ საჯარო სამსახური არის სახელმწიფო სამსახურში საქმიანობა (გარდა ამ კანონის მე-4 მუხლის პირველი პუნქტით განსაზღვრული პირების მიერ

განხორციელებული საქმიანობისა), მუნიციპალიტეტის ორგანოებში (დაწესებულებებში) საქმიანობა, საჯარო სამართლის იურიდიულ პირებში საქმიანობა (გარდა კულტურულ, საგანმანათლებლო, სამეცნიერო, კვლევით, სასპორტო და რელიგიურ, წევრობაზე დაფუძნებულ და ამ კანონითა და „საჯარო სამართლის იურიდიული პირის შესახებ“ საქართველოს კანონით განსაზღვრული კატეგორიის საჯარო სამართლის იურიდიულ პირებში საქმიანობისა). იმავე მუხლის „ე“ ქვეპუნქტის თანახმად, პროფესიული საჯარო მოხელე/საჯარო მოხელე/მოხელე (შემდგომ – მოხელე) არის პირი, რომელიც უვადოდ ინიშნება მოხელისათვის განკუთვნილ საჯარო სამსახურის საშტატო თანამდებობაზე სახელმწიფოს, ავტონომიური რესპუბლიკის, მუნიციპალიტეტის, საჯარო სამართლის იურიდიული პირის მიერ, რომელიც ახორციელებს საჯაროსამართლებრივ უფლებამოსილებებს, როგორც თავის ძირითად პროფესიულ საქმიანობას, რაც უზრუნველყოფს მის მიერ საჯარო ინტერესების დაცვას, და რომელიც ამის სანაცვლოდ იღებს შესაბამის ანაზღაურებას და სოციალური და სამართლებრივი დაცვის გარანტიებს.

სადავო პერიოდში მოქმედი „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-4 მუხლის შესაბამისად, რომელიც განსაზღვრავდა საჯარო მოსამსახურეების სახეებს (პირებს), რომელზეც არ ვრცელდება „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოქმედება, სასამართლომ განმარტა, რომ აღნიშნული მუხლის მე-3 პუნქტის „თ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ს-----ოს სისტემაში დასაქმებულ მოსამსახურეზე ამ კანონის მოქმედება ვრცელდება მხოლოდ იმ შემთხვევებში, თუ სპეციალური კანონმდებლობით ან მის საფუძველზე სხვა რამ არ არის დადგენილი.

დადგენილია, რომ ზ-----ე ს-----
-----.
თბილისის საქალაქო სასამართლოს გადაწყვეტილების საფუძველზე, 2-----
-----იდან ზ-----ე აღდგენილ იქნა იმავე თანამდებობაზე, 2-----ს
გადაყვანილ იქნა პ----- გ-----ა და ბ-----ის მ-----
-----ოს ს-----ოს თ-----აში, ი-----
თანამდებობაზე, ხოლო 2-----დან იმავე ს-----
----- თანამდებობაზე. ამდენად, იგი წარმოადგენდა
საჯარო მოსამსახურეს, რომელზეც უნდა გავრცელებულიყო მითითებული
კანონმდებლობა.

4.4. „ს-----“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად, პალატა განმარტავს, რომ სამსახურის ოფიცრისა და რიგითის საქმიანობაზე „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონი ვრცელდება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ამ კანონით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

პალატა მიუთითებს სადავო პერიოდში მოქმედი „ს-----
-----“ საქართველოს კანონის მე-12 მუხლზე, რომელიც განსაზღვრავდა დისციპლინური გადაცდომის სახეებსა და დისციპლინურ სახდელებს, რომელიც მოსამსახურეს დისციპლინური გადაცდომის ჩადენისათვის შეიძლებოდა დაკისრებოდა. კერძოდ, აღნიშნული მუხლის თანახმად, მოსამსახურის დისციპლინური გადაცდომაა: ა) სამსახურებრივი მოვალეობის ბრალეულად შეუსრულებლობა ან არაჯეროვნად შესრულება; ბ) სამინისტროსათვის ქონებრივი ზიანის მიყენება ან ასეთი ზიანის წარმოშობის საშიშროების ბრალეულად შექმნა; გ) ზნეობრივი ნორმების წინააღმდეგ ან მოსამსახურისა და სამინისტროს სისტემის დისკრედიტაციისკენ მიმართული უღირსი საქციელის (ბრალეული ქმედების) ჩადენა, განურჩევლად იმისა, სამსახურშია იგი ჩადენილი თუ სამსახურის გარეთ; დ) საქართველოს კანონმდებლობის, უშუალო ან/და ზემდგომი ხელმძღვანელის კანონიერი მითითების შეუსრულებლობა; ე) მოსამსახურეთათვის დადგენილი ეთიკის ნორმების დარღვევა. ხოლო დისციპლინური სახდელებია: ა) შენიშვნა; ბ) გაფრთხილება; გ) საყვედური; დ) სამკერდე ნიშნის ჩამორთმევა; ე) სახელმწიფო სპეციალური წოდების ერთი საფეხურით ჩამოქვეითება; ვ) არაუმეტეს 10 სამუშაო დღის ხელფასის დაკავება; ზ) თანამდებობიდან ჩამოქვეითება; თ) სამსახურიდან დათხოვნა/გათავისუფლება.

მითითებული რედაქციის 31-ე მუხლის „ა“ ქვეპუნქტი ადგენს, რომ მოსამსახურის სამსახურებრივი უფლებამოსილების შეწყვეტის საფუძველია სამსახურიდან დათხოვნა; ხოლო 32-ე მუხლის „თ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, მოსამსახურე შეიძლება სამსახურიდან დათხოვნილ/გათავისუფლებულ იქნეს: დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის გამო.

პალატა მოიხმობს საქართველოს მთავრობის 2015 წლის 19 ივნისის №275 დადგენილებით დამტკიცებულ სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს დებულებას, რომლის მე-5 მუხლის შესაბამისად, მინისტრი წყვეტს სამინისტროს სტრუქტურული ქვედანაყოფების მოსამსახურეების, პენიტენციური დაწესებულებისა და სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირების ხელმძღვანელების წახალისებისა და მათთვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომების გამოყენების საკითხებს; გამოსცემს ნორმატიულ და ინდივიდუალურ სამართლებრივ აქტებს – ბრძანებებსა და ინსტრუქციებს. იმავე დებულების მე-8 მუხლის თანახმად, კი სამინისტრო, პენიტენციური დაწესებულებები და სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირები ქმნიან სამინისტროს სისტემას. მე-9 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, სამინისტრო შედგება სტრუქტურული ქვედანაყოფებისგან, ხოლო მე-2 პუნქტის „კ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, სამინისტროს სტრუქტურული ქვედანაყოფია გ-----ი ი-----ა. დებულების 23-ე მუხლის მიხედვით, სასამართლომ განმარტა, რომ გ-----ი ი-----ის ამოცანებია: ა) სამინისტროს გამგებლობის სფეროში ადამიანის უფლებათა

დაცვის კონტროლი და დარღვევებზე რეაგირება; ბ) სამინისტროს სისტემის მოსამსახურეთა მიერ საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ მოთხოვნათა შესრულების კონტროლი და დარღვევებზე რეაგირება; გ) სამინისტროს სისტემაში ხარვეზებისა და პრობლემების გამოვლენა და მათზე რეაგირების უზრუნველყოფა.

პალატა განმარტავს, რომ აღნიშნული განმტკიცებულია ს-----
----- ბრძანებით დამტკიცებულ ს-----
-----ოში სამსახურის გავლის წესით, რომელიც მოიცავს სამსახურში მიღების, კონკურსის ჩატარების, თანამდებობაზე დანიშვნის, სამსახურიდან დათხოვნის/გათავისუფლების, სამინისტროსა და პრობაციის ეროვნულ სააგენტოში დასაქმებული მოსამსახურის სამართლებრივ სტატუსთან დაკავშირებულ ნორმებს და სხვა საკითხებს.

პალატა იზიარებს მსჯელობას, რომ ს-----
-----ოში სამსახურის გავლის წესის 21-ე მუხლი დეტალურად აწესებს სამსახურში გამოუცხადებლობის/დაგვიანების ან სამუშაო დროის განმავლობაში სამსახურიდან გასვლის შემთხვევაში სამინისტროს მოსამსახურის ვალდებულებები, ხოლო მე-5 პუნქტი ადგენს, რომ არასაპატიო მიზეზით თვის განმავლობაში სამსახურში ორჯერ დაგვიანებისას ან/და არგამოცხადებისას, სამინისტროს მოსამსახურისათვის შესაძლებელია დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება. ამასთან, სასამართლომ აღინიშნა რომ მითითებულის წესის მე-20 მუხლის მე-10 პუნქტის მიხედვით, სამინისტროს მოსამსახურის სამსახურში გამოცხადება და სამუშაო ადგილის დატოვება ფიქსირდება სპეციალური ტექნიკური საშუალების მეშვეობით, სამსახურებრივი დანიშნულების მოწმობის გამოყენებით. ხოლო, იმავე წესის 28-ე მუხლის პირველი და მეორე პუნქტების თანახმად კი, წინასწარ ცნობილი მიზეზით სამსახურში გამოუცხადებლობის, დაგვიანების ან სამსახურიდან გასვლის შემთხვევაში, სამინისტროს მოსამსახურე თავისუფლდება სტრუქტურული ქვედანაყოფის/ტერიტორიული ორგანოს/ დაწესებულების დირექტორის/ დაწესებულების დირექტორის მოადგილის, ხოლო პენიტენციური დეპარტამენტის მოსამსახურის შემთხვევაში სტრუქტურული ერთეულის ხელმძღვანელის თანხმობის საფუძველზე, რაც ფიქსირდება სპეციალურ ელექტრონულ პროგრამაში, ასეთის არსებობის შემთხვევაში. ამ პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში, სავალდებულოა სამინისტროს მოსამსახურის მიერ უშუალო ხელმძღვანელის ინფორმირება. წინასწარ უცნობი მიზეზით სამინისტროს მოსამსახურის სამსახურში დაგვიანების ან არგამოცხადების შემთხვევაში, სამინისტროს მოსამსახურე ვალდებულია აღნიშნულის შესახებ უმოკლეს ვადაში აცნობოს უშუალო უფროსს. იმავე მუხლის მე-3 პუნქტის შესაბამისად, სამინისტროს მოსამსახურე ვალდებულია, ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევის შემდეგ, სამსახურში პირველივე გამოცხადებისას, სპეციალურ ელექტრონულ

პროგრამაში სამინისტროს გ-----ი ი-----ის სახელზე შეავსოს ახსნა-განმარტებითი ბარათის ფორმა, ხოლო მე-14 პუნქტის თანახმად, სამინისტროს სტრუქტურული ქვედანაყოფის/ერთეულის ხელმძღვანელი ვალდებულია, მის დაქვემდებარებაში მყოფი სამინისტროს მოსამსახურის მიერ ჩადენილი დისციპლინური გადაცდომისა თუ კანონდარღვევის ფაქტების შესახებ მის ხელთ არსებული ინფორმაცია დაუყოვნებლივ მიაწოდოს სამინისტროს გ-----ი ი-----ას.

ს-----ოში სამსახურის გავლის წესის 39-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, პალატა განმარტავს, რომ სამინისტროს მოსამსახურის დისციპლინური გადაცდომის სახეებია: ა) სამსახურებრივი მოვალეობის განზრახ ან გაუფრთხილებლობით შეუსრულებლობა, ან არაჯეროვნად შესრულება; ბ) სამინისტროსათვის ქონებრივი ზიანის მიყენება ან ასეთი ზიანის წარმოშობის საშიშროების ბრალეულად ან გაუფრთხილებლობით შექმნა; გ) ზნეობრივი ნორმების წინააღმდეგ ან მოსამსახურისა და სამინისტროს სისტემის დისკრედიტაციისკენ მიმართული უღირსი საქციელის (ბრალეული ქმედების) ჩადენა, განურჩევლად იმისა, სამსახურშია იგი ჩადენილი თუ სამსახურის გარეთ; დ) საქართველოს კანონმდებლობის, უშუალო ან/და ზემდგომი ხელმძღვანელის კანონიერი მითითების შეუსრულებლობა. იმავე წესის 41-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, სამინისტროს მოსამსახურის მიერ დისციპლინური გადაცდომის ფაქტზე სამსახურებრივ შემოწმებას ატარებს სამინისტროს გ-----ი ი-----ა ამ წესისა და „ს-----ოს გ-----ი ი-----ის დებულების დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის მინისტრის 2015 წლის 25 ივნისის №55 ბრძანების შესაბამისად. პრობაციის ეროვნული სააგენტოს აღსრულების კონტროლის, სტატისტიკისა და ანალიზის სამმართველო აკონტროლებს პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ოფიცრების მიერ მ-----თა პირადი საქმის წარმოების მიმდინარეობას და საქართველოს კანონის მოთხოვნებთან შესაბამისობას.

სამსახურში გავლის წესის 42-ე მუხლის პირველი და მეორე პუნქტების თანახმად, დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომა დისციპლინური გადაცდომის თანაზომიერი უნდა იყოს. სამინისტროს მოსამსახურისათვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომის შეფარდებისას გათვალისწინებული უნდა იყოს: ა) დისციპლინური გადაცდომა ჩადენილია განზრახ თუ გაუფრთხილებლობით, სამსახურებრივ მოვალეობათა არაჯეროვნად შესრულების ან შეუსრულებლობის მიზეზით; ბ) დისციპლინური გადაცდომის ჩადენით დამდგარი შედეგის სიმძიმე ან დისციპლინური გადაცდომის ჩადენით დამდგარი შედეგის თავიდან აცილების შესაძლებლობა; გ) მოქმედებს თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ჩამდენი სამინისტროს მოსამსახურის მიმართ დისციპლინური პასუხისმგებლობა, როგორც მისი პიროვნება და დამსახურება; დ) სხვა გარემოება, რომელიც

გავლენას ახდენს დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომის განსაზღვრაზე.

დადგენილია, რომ ზ-----ე 2-----ისა და ნ----- თვეებში სისტემატურად არ ცხადდებოდა სამსახურში, ან ცხადდებოდა დაგვიანებით ანდა სამსახურს ტოვებდა თვითნებურად, უფროსის გაფრთხილების გარეშე. ამასთან, მსგავსი ქმედების მიზეზები უცნობი იყო ხელმძღვანელობისათვის, მათ შორის, ზ-----ის უშუალო ხელმძღვანელისათვის.

დადგენილია, რომ რომ უშუალო ხელმძღვანელის მიმართულების/პ-----ების საფუძველზე, ს-----ოს გ----- ი-----აში დაიწყო ზ-----ის სამსახურებრივი შემოწმება. შემოწმების ფარგლებში გამოიკითხნენ კონკრეტული პირები, თანამშრომლები, მათ შორის, ხელმძღვანელი პირები, ასევე, მოძიებული იქნა ინფორმაცია მისი პირადი საქმიდან და ს-----ო უწყისები.

დადგენილია, რომ ზ-----ის მხრიდან ადგილი ჰქონდა სამსახურებრივი მოვალეობების უხეშ დარღვევას - მოვალეობების სისტემატურად ბრალეულად შეუსრულებლობას და აგრეთვე, საქართველოს კანონმდებლობის, უშუალო ან/და ზემდგომი ხელმძღვანელის კანონიერი მითითების შეუსრულებლობას. დადგენილია ისიც, რომ სამსახურებრივი დახასიათების თანახმად, იგი ხასიათდებოდა უარყოფითად.

აპელანტი მიუთითებდა იმ გარემოებაზე, რომ ო-----ის თვეში იგი უშუალო ხელმძღვანელთან შეთანხმებით არ მიდიოდა ს----- შენობაში და დაახლოებით 1---- საათზე სახლიდან პირდაპირ მიდიოდა თ----- სადაც ს-----ოს №- განყოფილების თანამშრომლებს ეხმარებოდა ბ-----ი პირების სასამართლო პროცესებზე აყვანასა და უსაფრთხოების დაცვაში, ხოლო დაახლოებით 1---- საათისთვის მიდიოდა სახლში. აღნიშნული კი თავად უშუალო ხელმძღვანელის ახსნა-განმარტებაზე, რომელმაც მითითებული გარემოება არ დაადასტურა. უფრო მეტიც, ს-----ოს გ----- ი-----აში გამოკითხულ, მათ შორის, თავად მოსარჩელის მიერ მითითებულ პირთა განმარტებების თანახმად, იგი სასამართლოში ნახეს მხოლოდ ერთხელ და ისიც, სხვა პირთან შეხვედრის მიზნით. ამასთან, იმის გათვალისწინებით, რომ როგორც გამოკითხულმა პირებმა განმარტეს, სასამართლოში ბ-----ი პირების წარდგენის წინ დგება შესაბამისი ოქმები, რომელშიც ხდება დავალებაზე გასული ჯგუფების შემადგენლობის მითითება, სასამართლომ აღნიშნა, რომ მოსარჩელის პოზიციის გაზიარების შემთხვევაში სწორედ მითითებულ ოქმებში უნდა დაფიქსირებულიყო ზ-----ის სახელი და გვარი, რასაც განსახილველ შემთხვევაში ადგილი არ ჰქონია.

დადგენილია, რომ ზ-----ე თანამშრომლებში არ სარგებლობდა კარგი ავტორიტეტით; მასზე დაკისრებულ ფუნქცია-მოვალეობებს სათანადოდ არ ან

ვერ ასრულებდა; ცდილობდა მიღებული დავალებების შესრულებისაგან თავი აერიდებინა და მის ნაცვლად დავალებები სხვა თანამშრომლებს შეესრულებინათ; ასევე, მისთვის მიუღებელი იყო ბ----- პირებთან ერთად, მათთვის გადასაყვან სპეციალურ ავტომანქანაში ჩაჯდომა; ყოველგვარი გაფრთხილების გარეშე ხშირად იგვიანებდა, თვითნებურად ტოვებდა ან საერთოდ არ ცხადდებოდა სამსახურში.

ცალსახაა, რომ აპელანტის მიერ ჩადენილი იყო ს----- ბრძანებით დამტკიცებულ ს----- -ის ს----- სამსახურის გავლის წესითა და „ს-----“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომა - სამსახურებრივ მოვალეობათა ბრალეული შეუსრულებლობა ან არაჯეროვნად შესრულება.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ ს----- ში დასაქმებული პირი/საჯარო მოსამსახურე ვალდებულია პირნათლად შეასრულოს მასზე დაკისრებული მოვალეობები. რაც, ზ----- ის მხრიდან არ შეასრულდა ან არაჯეროვნად შეასრულდა დაკისრებული მოვალეობები.

4.5. პალატა იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობას, რომ საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹ მუხლში ჩამოთვლილია ის საფუძვლები, რომელთა არსებობის შემთხვევაშიც შესაძლებელია ადმინისტრაციულ- სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობა. ასევე იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობას აპელანტის სამსახურში აღადგენასთან დაკავშირებითაც, და მიუთითებს საქართველოს კანონის 36-ე მუხლზე , რომლის თანახმად მოსამსახურე, რომელიც სამსახურიდან უკანონოდ იქნა დათხოვნილი/გათავისუფლებული, ექვემდებარება სამსახურში აღდგენას. ვინაიდან კანონმდებლობა საჯარო მოსამსახურის სამსახურში აღდგენას ცალსახად უკავშირებს მისი დათხოვნის/გათავისუფლების უკანონობას, პალატას მიაჩნია, რომ განსახილველ შემთხვევაში არ არსებობს ზ-----ის თანამდებობაზე აღდგენის სამართლებრივი და ფაქტობრივი საფუძველი.

4.7. პალატას ასევე დაუსაბუთებულად მიიჩნევს მოსარჩელის მოთხოვნას იძულებითი განაცდურის ანაზღაურებასთან დაკავშირებით.

პალატა მოიხმობს „ს-----“ საქართველოს კანონის 37-ე მუხლის რომლის პირველი პუნქტის თანახმად, სამსახურიდან უკანონოდ დათხოვნილი/გათავისუფლებული მოსამსახურე უფლებამოსილია მოითხოვოს დათხოვნის/გათავისუფლების უკანონოდ ცნობა, დათხოვნის/გათავისუფლების საფუძვლის შეცვლა და თანამდებობრივი სარგო.

გამომდინარე იქედან, რომ განაცდური ხელფასის ანაზღაურდება დაწესებულების მიერ პირის უკანონოდ დათხოვნის/გათავისუფლების დადასტურების შემთხვევაში, რასაც განსახილველ შემთხვევაში ადგილი არ ჰქონია, არ არსებობს მოთხოვნის დაკმაყოფილების საფუძველი.

5. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ სახეზე არ არის გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლებით გათვალისწინებული საფუძვლები ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით, მხარის მიერ არ ყოფილა წარმოდგენილი საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად მტკიცებულებები, რომლებიც გააბათილებდა პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილებით დადგენილ გარემოებებს და გაკეთებულ სამართლებრივ დასკვნებს.

6. საპროცესო ხარჯები

სააპელაციო პალატა განმარტავს, რომ საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-9 მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, სახელმწიფო ბაჟი არ გადაიხდება სახელმწიფო სოციალური დაცვის საკითხთან დაკავშირებით აღძრულ სარჩელზე და ამ კოდექსის VII³ თავით გათვალისწინებულ საქმეებზე.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის მესამე ნაწილის თანახმად, როდესაც ორივე მხარე გათავისუფლებულია სახელმწიფო ბაჟისაგან, საქმეზე გაწეულ ხარჯს ანაზღაურებს სახელმწიფო,

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

თბილისის სააპელაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 257-ე, 372-ე, 386-ე, 390-ე, 391-ე, 395-ე, 397-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. ზ-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. უცვლელად დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 25 ივნისის გადაწყვეტილება;
3. მხარეები გათავისუფლებულები სახელმწიფო ბაჟის გადახდისგან;
4. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით მხარეებისათვის დასაბუთებული განჩინების კანონით დადგენილი წესით ჩაბარებიდან 21 (ოცდაერთი) დღის ვადაში საქართველოს უზენაეს სასამართლოს

ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მდებარე: ქ. თბილისი ძმ. ზუბალაშვილების ქუჩა №32) თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის (მდებარე: ქ. თბილისი, გრ. რობაქიძის 7ა) მეშვეობით.

მოსამართლე

ილონა თოდუა